

3. Wynagrodzenie kierownika oraz pracowników administracyjnych zespołu ustala prezydium rady narodowej według stawek zasadniczych wynagrodzeń pracowników administracyjnych biur projektów, wymienionych w części III (pracownicy administracyjni) pod lp. 2 do 8 tabeli wynagrodzeń, zawartej w § 1 załącznika do uchwały nr 231 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1958 r. (Monitor Polski z 1958 r. Nr 52, poz. 307 i z 1961 r. Nr 63, poz. 271).

4. W wypadkach uzasadnionych znaczną wielkością zespołu prezydium rady narodowej może przyznać kierownikowi zespołu wynagrodzenie wymienione pod lp. 1 tabeli powołanej w ust. 3.

5. W razie pracy w niepełnym wymiarze godzin w stosunku do czasu pracy obowiązującego w państwowych jednostkach projektowania wynagrodzenie należy ustalić proporcjonalnie do zmniejszonego wymiaru godzin pracy.

§ 4. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi szczegółowe zasady organizacji zespołów i tryb ich działania w terminie 4 tygodni od dnia wejścia w życie uchwały.

2. Zespoły zostaną objęte koordynacją branżową w projektowaniu zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 5. 1. W wykonaniu prac w ramach zespołu mogą brać udział osoby zatrudnione w urzędach, instytucjach, przedsiębiorstwach państwowych oraz jednostkach gospodarki społecznej, z wyjątkiem zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów, oraz renciści, pod warunkiem posiadania odpowiednich kwalifikacji fachowych, zwłaszcza uprawnień budowlanych przy opracowywaniu projektów budowlanych. Pracownik organu państwowego nadzoru budowlanego, który w ramach zespołu wykonał pracę projektową, podlega wyłączeniu w wykonywaniu funkcji państwowego nadzoru budowlanego w stosunku do obiektu, dla którego wykonał pracę projektową.

2. Prace projektowe na rzecz zespołu mogą być wykonywane przez osoby wymienione w ust. 1 wyłącznie poza godzinami pracy służbowej jako zajęcie uboczne. Ograniczenie to nie dotyczy rencistów.

3. Osoby wymienione w ust. 1, z wyłączeniem rencistów, są obowiązane przedstawić kierownikowi zespołu projektowania zgodę właściwego organu przełożonego na wykonanie pracy w ramach zespołu, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

4. Zaleca się właściwym organom przełożonym pracowników, wymienionych w ust. 1, aby nie udzielały pracownikom zgody na wykonywanie prac projektowych poza zespołem.

5. Zasady ustalone w ust. 1—4 nie dotyczą:

- 1) udziału w konkursach na projekty w budownictwie,
- 2) wykonywania prac projektowych dla własnych potrzeb projektującego.

§ 6. 1. Osoby wykonujące prace projektowe w ramach zespołu otrzymują wynagrodzenie w formie procentowego udziału w wartości cennikowej wykonanej pracy.

2. Wysokość udziału, o którym mowa w ust. 1, określi w drodze zarządzenia Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Przy wypłacie wynagrodzeń osobom, o których mowa w ust. 1, zespół jako płatnik pobiera podatek od wynagrodzeń w wysokości obowiązującej przy opodatkowaniu wynagrodzeń z tytułu umowy zlecenia.

4. Łączna wysokość wynagrodzeń otrzymanych z tytułu wykonanych w ramach zespołu prac projektowych nie może przekroczyć 30.000 zł netto na osobę w stosunku rocznym.

5. Osoby określone w § 5 ust. 1 mogą wykonywać prace, o których mowa w § 2, wyłącznie na rzecz jednego zespołu.

§ 7. 1. Za wykonane prace projektowe zespoły pobierają opłaty według cenników ustalonych dla tych zespołów przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, a w braku odpowiednich pozycji cennikowych na podstawie komisyjnej wyceny pracy.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyda w terminie do dnia 1 marca 1965 r. cennik na prace projektowe wykonywane przez zespoły.

§ 8. 1. Zespoły są jednostkami państwowymi prowadzącymi gospodarkę finansową na zasadach zakładów budżetowych, powiązanych z budżetem terenowym.

2. Do zespołów, jako zakładów budżetowych, nie mogą być dokonywane dopłaty ze środków budżetowych.

§ 9. Zespół ulega likwidacji, jeżeli uzyskane wpływy nie wystarczają na pokrycie wydatków związanych z działalnością zespołu lub gdy potrzeby społeczne w zakresie projektowania zostaną zaspokojone przez inne uspołecznione jednostki projektowania.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministrowi Finansów oraz prezdydiom właściwych rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

337

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 8 października 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie tępienia wilków.

Na podstawie art. 66 ust. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 6 czerwca 1960 r. w sprawie tępienia wilków (Monitor Polski Nr 55, poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie wypłaca z kredytów, przewidzianych w budżecie Wojewódzkiej Rady Narodowej na tępienie wilków, nagrody za zniszczenie wilków, za otropienie wilków, nagrody dla przodujących organizatorów akcji tępienia wilków oraz pokrywa koszty związane z propagandą i szkoleniem w tym zakresie. Pozostałe koszty związane z tępieniem wilków na obszarze województwa rzeszowskiego pokrywają właściwe tere-

nowo nadleśnictwa podległe Okręgowemu Zarządowi Lasów Państwowych w Przemysłu ze środków finansowych przewidzianych w planie techniczno-ekonomicznym.”;

- 2) w § 20 dodaje się następujące zdanie:

„W zakresie wydatków ponoszonych przez nadleśnictwa na podstawie § 16 ust. 2 odpowiedzialni są poszczególni nadleśniczowie”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

338

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 września 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) oraz § 37 ust. 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1963 r. w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu (Monitor Polski Nr 25, poz. 128) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą pojazdów samochodowych wojskowych straży pożarnych.”;

- 2) w § 8:

a) w pkt 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 1965 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1967 r.”,

b) w pkt 2 wyrazy „do dnia 31 grudnia 1964 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1965 r.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

339

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 12 października 1964 r.

w sprawie regulaminu nagradzania z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego oraz zasad premiowania za realizację prac w dziedzinie przygotowania i wprowadzenia nowej techniki.

Na podstawie § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Dz. U. z 1963 r. Nr 49, poz. 274 i z 1964 r. Nr 39, poz. 216) w celu ścisłego powiązania zagadnień nagradzania i premiowania za realizację prac w dziedzinie rozwoju nauki i techniki — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedmiotem nagradzania ze środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, zwanego dalej „funduszem nagród”, mogą być prace o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, o charakterze ogólnokrajowym i międzyresortowym oraz ogólnoresortowym i międzybranżowym, wybrane z narodowego planu gospodarczego lub planów resortowych, w części dotyczącej rozwoju nauki i techniki, a związane z przygotowaniem od strony badań naukowych i technicznych wraz z wprowadzeniem do praktyki:

- 1) nowych, wysokowydajnych maszyn, urządzeń, wyrobów oraz nowych tworzyw i materiałów,
- 2) wysokowydajnych procesów technologicznych, kompleksowej mechanizacji procesów wytwórczych, efektywnych metod automatyzacji,
- 3) postępowych metod produkcyjnych i rozwiązań organizacyjno-ekonomicznych, wpływających na podniesienie techniki i organizacji produkcji oraz efektów ekonomicznych.

2. Przedmiotem nagradzania mogą być także wybitne osiągnięcia w zakresie badań podstawowych oraz inne osiągnięcia naukowo-techniczne lub organizacyjno-ekonomiczne, prowadzące do poważnych oszczędności surowców, materiałów, energii, podniesienia jakości użytkowej oraz poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy.